

Nimic mai amuzant, nimic mai serios

BĂRBIERUL DIN SEVILLA de Gioacchino Rossini •
TEATRUL "ȚÂNDĂRICĂ" • Data reprezentației: 7 mai
1998 • Versiunea scenică și regia: Felix Alexa •

Scenografia și păpușile: Mioara Buescu • Distribuția:
Cristina Roșianu (Rosina), Daniel Stanciu (Figaro), Cristian
Mătescu – voce: Mihai Bisericanu (Almaviva), Ionuț Brancu
(Bartolo), Nicușor Aдетu (Basilio), voci: Leonard Popovici,
Claudiu Romila, Liliana Gavrilăscu (Florello, Soldatul),
Leonard Popovici (Notarul, Soldatul) • Soliști: Magda
Ianculescu (Rosina), Nicolae Herlea (Figaro), Valentin
Teodorian (Almaviva), Ștefan Petrescu (Bartolo), Nicolae
Secăreanu (Basilio) • Orchestra Radiodifuziunii Române,
dirijor Constantin Bobescu (înregistrare din anul 1963).

Oblăduit cu grijă și tandrețe de către prof. univ. Mihaela Tonitza-Iordache, Teatrul "Țândărică" încearcă să ofere micilor, dar și maturilor săi spectatori reprezentații de o factură specială, mai toate realizate cu profesionalism și bun-gust. Iar pentru că puțini sunt directorii de scenă "specializați" în teatrul de păpuși, colaborarea cu regizori ai teatrului "mare" se

dovedește, de cele mai multe ori, utilă.

Premiera cu **Bărbierul din Sevilla** în regia lui Felix Alexa, perfect integrată în programul coerent și foarte riguros al instituției, aduce totuși un ceva cvasi-miraculos: vocile de aur ale unor cântăreți de operă deveniți de acum aproape legendă și, dincolo/dincoace de ele, prezența unor personaje liliputane (păpuși create cu infinită fantezie și rafinement de scenografa Mioara Buescu) mânuite la vedere de către talentații actori-păpușari.

Semnul distinctiv al montării îl constituie ironia blândă, chiar șagălnică, nicidecum vulgară, căpătând infinite nuanțe în viziunea tânărului regizor. Fără să se adreseze exclusiv copiilor, **Bărbierul din Sevilla** își

Bărbierul din Sevilla

Două dintre încântătoarele păpuși ale Mioarei Buescu: Figaro și Don Bartolo

încântă publicul (de orice fel) cu năstrușnice invenții, uneori pline de haz, alteori chiar poetice, toate petrecându-se în sunetele armonioase ale capodoperei rossiniene. Interesantă cu precădere în acest spectacol este și "conviețuirea" permanentă om-păpușă, cei care le dau viață îmbogățindu-se la rândul-le cu trăsăturile caracteristice ale fiecărui personaj. Astfel, avem parcă a face cu două lumi existând laolaltă: micile fapte trăiesc cu grație sub ocrotitoarea "privire" a actorilor, deveniți dintr-o dată zei supremi ai unui univers miniatural. Această stranie simbioză (muzică-actor-păpușă) deloc facilă, deloc parodică, are avantajul, în contextul propus de Felix Alexa, de a face accesibile chiar și copiilor (ba chiar și oamenilor mari !) ariile unei opere celebre. Fiecare frază muzicală și fiecare replică ajung până la noi prin gesturile uluitor de firești/vii/convingătoare ale păpușilor. Un spectacol de operă la... Teatrul de păpuși ?? Nimic mai amuzant, nimic mai serios – credeți-mă !

Marinela Tepeș